

GUALDO TADINO — U nedjelju — 1. lipnja ove godine — u gradskoj pinakoteci crkve sv. Franje, pjevački zbor »R. Casimiri« priredio je svečani koncert za stogodišnicu rođenja M^o Casimirija. Na koncertu su bile skladbe Casimirija, Perosija, Verdija i Pinsutija.

SUBIACO (Roma) — 1. lipnja — u bazilici sv. Andrije apostola — prigodom tisućpetstote obljetnice rođenja sv. Benedikta »Mali zbor« (»Piccolo Coro«) Antonianuma iz Bologne priredio je koncert, a dirigirao je M^o. Ventre. Profesor gđa Cabasino Flavia Crespi neposredno prije koncerta govorila je o temi »Obitelj u Pravilu sv. Benedikta«. — 14. lipnja M^o. Enrico Pasini u prvom dijelu koncerta svirao je na orguljama. U drugom dijelu pjevao je zbor »S. Pio X« pod ravnanjem M^o. P. Ciavardinija, a na orguljama je pratio L. Ciavardini.

ROMA — U mjesecima listopadu, studenom i prosincu ove godine M^o. Umberto Franca, franjevac, profesor paleografije na Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Rimu drži tečaj: »Diaphonia, Organum, Discans«. Predavanja su javna, ulaz slobodan, a održavaju se u velikoj auli Instituta.

M.

ACCADEMIA NAZIONALE DI SANTA CECILIA FIRST INTERNATIONAL HARP COMPETITION

September 28th — October 8th, 1981

PROGRAMME OF REQUIRED REPERTORY

First Qualifying Test

- Gian Luca Tocchi — Study N. 3, from the »Dodici studi per arpa« (Ed. De Santis, Roma)
- Wilhelm Posse — Study N. 1, from the »Acht grosse Etuden für Harfe« (Ed. Zimmermann, Leipzig)
- Carlos Salzedo — Study N. 3 »Inquietude« from the »Modern study of the Harp« (Ed. Schirmer, New York)
- Two cadenzas taken from Harp and orchestral compositions, chosen by the candidate, of which at least one cadenza taken from contemporary repertory.

Second Qualifying Test

- Louis Spohr — Fantasie C-moll für Harfe op. 35 (Ed. Bärenreiter, Kassel)
- Roger-Ducasse — Barcarolle pour Harpe (Ed. Durand & Fils, Paris)
- Benjamin Britten — Suite for Harp, op. 83 (Ed. Faber Music, London)
- One composition for unaccompanied Harp, published after 1965, chosen by the candidate, with a duration of not more than five minutes.

Final Test

- Gabriel Fauré — Impromptu pour la Harpe, op. 86 (Ed. Durand, Paris)
- Alfredo Casella — Sonata per arpa op. 68 (Ed. Suvini Zerboni, Milano)
- Sergei Prokofiev — Preludio (N. 7) from the »Zehn kleine Klavierstücke« op. 12 — original version — (Ed. Forberg-Jurgenson)
- One or more compositions for unaccompanied Harp, chosen by the candidate, with a total duration of not more than fifteen minutes.

PRIZES:

First Prize: A Salvi Harp, Concert Grand Model

Second Prize: 2.000.000 Italian Lire

Third Prize: 1.000.000 Italian Lire

N. B. Zainteresirani kandidati mogu dobiti pobliže informacije kod posrednika za Jugoslaviju na adresu: Rajka DOBRONIĆ-MAZZONI, 41000 Zagreb, Slavujevac 6, Tel. 270-612.

ZBORNİK radova u povodu 75. godišnjice rođenja Pavla Markovca;

JAZU, Zagreb, 1979.

Nema svatko prilike sudjelovati na znanstvenim skupovima održanim uz određene godišnjice; da uloženi trud ne bi tako imao ograničen efekt vrlo je korisno da se radovi-referati s tih skupova izdaju u obliku zbornika, što onda ima karakter povijesnog svjedočanstva i fonda podataka i analiza. Eto tako gledamo i Zbornik koji sadrži radove simpozijuma održanog u Zagrebu 16. i 17. studenoga 1978. u povodu 75. godišnjice rođenja Pavla Markovca. Skup je organizirala i Zbornik izdala JAZU, odnosno njezin Razred za muzičku umjetnost. Prilozi se dijele na dva dijela; u prvom se direktno govori o životu i djelu Pavla Markovca a u drugom su prilozi raznorodnog sadržaja.

Markovac je živio relativno kratko, 38 godina, od 1903. do 1941.; imao je život buran i završetak tragičan. Po povratku sa studija u Beču razvio je u domovini raznovrsnu djelatnost. Motivij djelovanja i vid pod kojim je sve gledao pribavili su mu u poslijeratnoj stvarnosti izuzetan položaj, tako, među ostalim, i ovaj skup i Zbornik. Već 1957. izašla je u redakciji Andrije Tomašeka knjiga pod naslovom *Pavao Markovac, izabrani članci i eseji*. Bio je Markovac muzikolog, publicist, dirigent i skladatelj, ali izgleda iznad svega marksist, komunist. Treba reći da je on to ne samo teoretski nego da je s tih pozicija i djelovao. Kad je poginuo bio je rat, a poginuo je pri bijegu iz zatvora. U prvom prilogu u Zborniku Slavko Zlatić govori o *Udjelu Pavla Markovca u podizanju muzičke kulture radničke klase*. Markovac je vrlo mnogo polemizirao u svojim člancima. Bilo bi zanimljivo upustiti se u diskusiju s Markovčevim tekstovima i tezama. Evo npr. jedne teze: »Radnik ni u dokolici, ni za svoju zabavu ne smije da posije za djelima i kulturnim tekovinama koje mu nisu namijenjene, jer su one neposredno ili posredno protiv njega.« Da li ovakav stav znači oslobođenje ili vođenje — zavođenje radničke klase, o kojoj tako mnogo govori, u jedan idejno-kulturni geto? Zlatić navodi još nekoliko sličnih izričaja.

Koraljka Kos piše o *Hrvatskoj glazbi između dva rata u svijetlu muzikološko-publicističke misli Pavla Markovca*. Odmah na početku kaže da je Markovčev muzikološko-publicistički opus opsežan i da obuhvaća nekoliko tematskih cjelina. Uz društvenu problematiku, koja je u njemu naročito naglašena, ističu se estetička, povijesnostilska, etnomuzikološka i nacional-nopovijesna razmatranja. Bio je kritičan, kadikad superkritičan prema kritici i glazbi, kako ju je on nazivao, službenoj, ako je takva postojala. Tko zna da li bi bio isto tako kritičan prema današnjoj, i mi je nazovimo, službenoj glazbi, repertoaru i stilu? Jer, kaže autorica članka, da je on s mnogo duha ismijavao službenu kritiku i razgolićavao idealizirane prikaze hrvatske glazbe. Ideal-glazbenici za Markovca bili su Musorgski i Janaček. Vrlo je auctoritativan u izricanju sudova o pojedinim glazbenim djelima, no, vrijeme mu je te sudove dobro odbacilo. Zanimljivo je njegovo inzistiranje na nacionalnom u glazbi, a zapravo, nije baš tako ni jasno što on pod tim misli. On, marksist, osvrćući se npr. na Bersin *Oganj* predbacuje mu internacionalnu stilsku usmjerenost. Čest je slučaj da što jednom skladatelju zamjera to kod nekoga drugog kao da hvali pa se dobiva dojam kao da mu je najglavnije da ima što zamjeriti. U skalu njegovih vrijednosnih kriterija ulazi najprije idejno-sadržajna sfera, prisutnost folklornih glazbenih izvora, kompozicijsko-tehnička razina (artizam) te invencija. Pred drugi svjetski rat uočava se porast gorčine i razočaranja, kao da je shvatio uzaludnost svojih zalaganja za ideale kojima je posvetio život.